

vt cùm in eo superstitionis quērant delectum, amoenissima latine copię viridaria, angustioribus quàm par sit limitibus, circumsepiant. Ijs, inquit, similes esse meticulosos Medicorū quamplurimos, quibus venenatē contagionis suspecta remedia, ægrorum præsentanea pernitie negligantur. Cùm inquit morbus magnus est, cùm tentata sunt communia auxilia, nec prosunt, ad venenā etiam confugiendum est: sic tamē, vt vel emenda, venena esse desinant, vel exterius applicentur. Nec credas tantum virium Theriacē inesse, reliquis autem nihil. Hęc Cardanus. Sin altius quis hoc ipsum scrutatus, ratiocinetur secū, quantumuis sublata Antimonij forma, & in partes cōsumto integro, non tamē mitiora futura, sed toto validiùs grassatura principia: quando secundum Logisticū axioma, propter quod vñūquodque tale est, illud est magis tale. In ceteris nimirū mixtis id euidens esse: cùm propter ignem sint calida, propter aquā sint frigida, ignem & aquam primas eas qualitates solidiùs obtainere. Non ergo minuendi caloris gratia piper in igneū prin-

*An partes
constituen=tes
fint per-
nitiosiores
quād ipsum
fuit inte-
grum.*

*Aristot. 1.
post. Ana-
lyt. cap. 2.*